A°. 1839. N°. 35.

DONDERDAG, DEN 2den MEI.

SURINAAMSCHE COURANT.

ADVERTENTIEN.

PARAMARIBO, *den 29 April 1839.*

In opvolging van Art. 41 van het Reglement voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal gedurende den tijd van *acht* dagen, ter Secretarij van het Collegie van Commissarissen ter *visie* liggen: de gearresteerde repartitie-rekeningen van de Boedels NICOLAAS HULSBEEK, THOMAS CHARLES SIMONET en M. J L. BOUNIE.

De *fungerende* Secretaris van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*,

F. C. COBLIJN.

(19324) Van wege het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, wordt bij deze ter kennisse van de daarbij belanghebbenden gebragt, dat H. J. BLANCKE, in qualiteit als *Gemagtigde*, 1e. van JEANNETJE PRIESMEIJER, Wed. DIRK BAASDORP, zoo voor zich zelve, als in qualiteit van Moeder en Voogdesse over hare Minderjarige Zoon GERARDUS BAASDORP, en als *Gemagtigde* van haar Zoon HENDRIK BAASDORP, en 2e. van DIRK BAASDORP, zich bij rekeste aan het Collegie heeft geadresseerd, met verzoek dat aan hem moge worde afen overgegeven, den Boedel PIETER BAASDORP. — Zullende wanneer daartegen geene oppositiën mogten inkomen, door welgemeld Collegie, na verloop van *zes* weken, daarop worden gedisponeerd, als hetzelve vermeenen zal te behooren.

Paramaribo, den 29 April 1839.

De *fungerende* Secretaris,

F. C. COBLIJN.

(18338) Ontvangen met de garriveerde Schepen en te bekomen bij de ondergeteekenden:

Versche *PROVISIEN* en *DRANKEN*, Koets en Chais-Tuigen, Zadels en Toomen, Stalhalters, Rij-Hoofdstellen en Snaffels, Roskammen, Rosborstels, Manekammen, extra Zweepen en Carwatsen, Tuigsmeer en Poetsgoed.

Zwart en blaauw Laken, fijn Merinos, Piqué, Russ. Calmink, Dril en Satinet, gaten en katoenen Serviet, rood en blaauw Chelas, Mans-, Vrouwen- en Kinderen Kousen en Sokken, zwarte Carcaric en O. I. zijden Foulards en meer andere Goederen.

Paramaribo den 24 April 1839.

DEGENHARD & KRAMER.

(16936) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal *MORGEN* om *negen* uren, verkoopen:

PROVISIEN en STUKGOEDEREN, Vaten BAKKELJAAUW, WANE- en KOPIE PLANKEN, van den Houtgrond *Hanover* en een Nieuwe LASTDRAGER.

NIEUWSTIJDINGEN.

(Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met den 5 Maart 1839.)

Duitschland.

BERLIJN, den 17 Februarij.

De onheilzwangere gebeurtenissen en krises in het westen houden ons nog altijd in spanning. Thans zegt men, dat de voltrekking van de beslissing der Conferentie geheel aan Pruisen is opgedragen, ingeval België op de eene of andere wijze tegenstand mogt bieden. Voor deze mogelijkheid zoude het 8ste legerkorps oprukken, het 7de daarvoor aan den Rijn in de plaats komen en het 4de tot aan Munster vooruitgaan. Het garnizoen van Berlijn zoude in dit geval twee regementen naar Maagdenburg in garnizoen zenden, doch zelf uit hoofde van de hier zoo moeijelijke wachtdienst en vele andere bedenkingen, uit Stettin, Frankfort aan den Oder en ettelijke kleinere plaatsen, versterking ontvangen. Niemand hier wenscht of ducht eigenlijk den oorlog, weshalve een ieder dan ook zijne vreedzame bezigheden onbekommerd voortzet.

De *Pruisische Staatscourant* bevat een antwoord op de door den aartsbisschop van Posen en Gnesen aan de *Munchner politische Zeitung* gezonden verklaring, en zegt dat de Pruisische regering, ten gevolge der pauselijke allocutie van 13 September ll., genoodzaakt is geweest eene geschiedkundige blootlegging der zaak vroeger te geven, dan zij was voornemens geweest, vermits het geschil aan den regter was onderworpen geworden en diens onpartijdige uitspraak alvorens werd afgewacht. Overigens, zegt de bovengenoemde officiele courant, is deze stap van den Heer von Dunin niets dan een nieuw uitvloeitsel van onberadenheid, aangezien hem, nu het geregtelijk onderzoek geopend is, alle wettige verdediging vrij staat.

— Uit Maints, wordt van den 15 dezer het volgende geschreven:

De burgemeester dezer stad heeft gisteren van wege het bondsgouvernement de officieele kennisgeving ontvangen, dat binnen weinige dagen afdeelingen Pruisische troepen te Maints zullen aankomen, en een gedeelte derzelve vooreerst bij de burgers zal worden ingelegerd; deze versterking zal 700 man beloopen; ook wil men weten, dat een detachement Pruisische artillerie eerlang herwaarts zal worden verlegd. Tot de mobilisatie van het 9de bondsleger moet alles reeds zoodanig zijn geordend, dat de tot hetzelve behoorende troepen, op het eerste bevel in beweging zouden kunnen worden gebragt.

— In Polen is de waakzaamheid der Russische overheden sedert eenigen tijd verdubbeld, waartoe vermoedelijk de snoeverijen der Belgen hebben aanleiding gegeven, die wezentlijk wel geschikt zijn om de zoo gemakkelijk op te wekken Polen te elektriseren, want waar heeft zich in Europa een strijd geopenbaard, daar een Pool niet terstond eenen veiligen ankergrond voor een dozijn strijdlustige jongelieden heeft weten door te sluipen, maar over het geheel heeft de aanstelling van hunnen voormaligen opperbevelhebber, Skrzynecki geenen gunstigen indruk te weeg gebragt, want de Polen schrijven het mislukken hunner jongste revolutie uitsluitend toe aan de onbekwaamheid of het verraad van hunne legerhoofden, en daarom wordt ook Skrzynecki door hen verfoeid.

Belgie.

BRUSSEL, den 22 Februarij.

De volgende petitie is alhier in omloop en ligt ter teekening aan het bureau van de *Commerce Belge*:

» Aan de HH. Leden van de Kamer der Volksvertegenwoordigers.

» Mijne Heeren, de ondergeteekende handelaren, kooplieden, grondeigenaren en, voorname ingezetenen van Brussel, komen u verzoeken, om een einde aan hunne ongerustheid te maken, *door de voorstellen der regering betreffende het definitive vredesverdrag aan te nemen.*

» Tegenover onzen ondergang geplaatst, bezweren wij u toe te geven aan de stem van de overgroote meerderheid der industrielen, kooplieden en burgers, die van hunnen arbeid leven.

» De vrede, mijne Heeren! ziedaar hetgeen wij u vragen voor onze huisgezinnen en voor onze werklieden, welker arbeid en winsten wij reeds in de noodzakelijkheid geweest zijn te verminderen, en welke wij geheel zullen moeten afschaffen bijaldien de tegenwoordige staat van zaken voortduurt.

» De vrede, ziedaar de handhaving der in 1830 verkregene uitkomsten, ziedaar het behoud van den troon van Leopold; het is de eenige voorwaarde, die het zoo hevig geschokte openbare en bijzondere krediet weder kan verheffen.

» Haast u om het lot van Belgie te verzekeren; getroost u, met de edele en moedige raadslieden der kroon, de opofferingen, welke het regt der sterkeren ons oplegt.

» Wij willen Belgen blijven; wij willen onzen Koning behouden."

— Volgens de jongste, door de aanhangers van den tegenstand opgemaakte lijsten, zijn hun van de tien twijfelachtige representanten, welke zij als voorstanders van hun stelsel hadden opgegeven, bereids zeven ontvallen; en velen van degenen, welke zij als onherroepelijk onder hunne verderfelijke vanen geschaard beschouwden, hebben verklaard, dat zij daarin niet volharden zouden dan na eene volkomene wederlegging van het gevoelen van den Heer de Gerlache.

— In het *Journal d'Anvers* leest men hetgeen volgt:

De mededeeling van het ministerie en de voorslagen van het gouvernement zijn zoodanig als wij hadden gehoopt. Deze mededeeling geeft blijk terzelfder tijd van de onherroepelijkheid der beslissingen van de conferentie, de nutteloosheid en de gevaren

van wederstand en de noodzakelijkheid van toetreding, ten einde aan Belgie den vrede terug te geven, die alleen deszelfs onafhankelijkheid, den bloei van deszelfs geldmiddelen en dien van koophandel en nijverheid kan waarborgen. Eindelijk nog heeft die mededeeling voldingend aangetoond, dat er de eer behouden is gebleven; daar de Belgische belangen voet voor voet zijn verdedigd geworden, en dat er geene schande kon bestaan in het zwichten voor den eenparigen wil van al de Europesche Mogendheden.

Thans zien wij van de beradenheid en de wijsheid der kamer eene stemming te gemoet waarbij eene gewenschte toetreding wordt gegeven, welke wordt verlangd door al wat in Belgie bedaard en verlicht denkt, en zulks in tegenstelling van al de demagogen, heethoofden en alle overigen, die in oorlog een middel van triomf en omverwerping zoeken.

MENGELINGEN.

De waarheid van de Leugen of de ironie der Natuur.

Onlangs woonde ik een geval bij, dat mij, omtrent den geheimen zamenhang tusschen geest en zinnelijkheid, tot een meer ernstig nadenken bragt. Ik bezocht dagelijks eene familie, die, van een' voornamen stand en met eenig vermogen en geene gewone beschaving, mij tot een' belangrijken gezelligen kring was geworden. De dochter van den huize, twintig jaar oud, in haren schoonsten bloei, werd eenige tijd daarna door hare ouders voor een' walgelijk man van een bekrompen verstand bestemd, die dezelve door zijn aanzienlijk vermogen voor zich had gewonnen. Het meisje, anders ongemeen grappig en vol luimige invallen, toonde nu op eens sombere en weemoedige treurigheid, en scheen aan eene toenemende verbijstering van zinnen onderhevig te zijn. Op eenen morgen werd ik in alle haast ter hulpe geroepen. Toen ik binnen kwam, lag het meisje uitgestrekt op den grond; de oogen waren half gesloten, in eenen staat van verstijving, en hare wangen waren met tranen besproeid; zij had de armen over elkander geslagen, en scheen op de omstanders, die haar beklaagden, geene acht te geven. Toen ik nader kwam, werd zij heviger, en bewoog zich, als in eene pijnlijke gewaarwording van de eene zijde naar de andere, zoodat hare kleederen verschoven, en hare schoonheid meer zigtbaar werd. Door mijn bidden en smeeken bragt ik haar eindelijk tot bedaren; zij sloeg met verwondering hare oogen op, en keek overal rond, alsof het eene zware droom geweest was, waaruit zij ontwaakte. De tegenwoordigheid der naaste bloedverwanten en ouderen scheen haar lastig, en terwijl zij mijne hand had gevat, bleef zij, zonder te spreken en mij aan te zien, glimlagchende naast mij zitten. Dezelfde toestand had nu bijna regelmatig herhaalde malen plaats, en de ouders, die uit liefde tot hun kind, vertrouwen in mij gekregen hadden, omdat ik altijd eenig en alleen hulpvaardig daarbij verschenen was, lieten mij bij iedere van deze treurige gelegenheden roepen.

Doch, het is zonderling! tegen mij ontstond nu een argwaan, een haat van het meisje, die mij zoo veel te smartelijker viel, omdat zij mij in haren ziekelijken toestand kort te voren met vleijerij en liefkozingen had overladen. Tegen haren bruidegom, daarentegen, liet zij aan alle moedwilligheden en guitenstukken, die ooit een luimig meisje kan bedenken, botvieren; zij schreef hem witte kruisen, met een stuk krijt, op den rug, wanneer hij heenging; verborg zich achter de kas, om hem te doen schrikken, wanneer hij kwam; en vertelde hem de belagchelijkste vrijaadjen en huwelijksgeschiedenissen, wanneer hij tegenwoordig was. Zij speelde nu de baas in huis; de meiden en knechts moesten den ganschen dag voor haar bezig zijn, en om boodschappen loopen. Tot haren opschik besteedde zij ook twee uren langer dan gewoonlijk, en beschouwde zich zelve dikwijls met welgevallen in den spiegel. Zij haalde hare guitarre en hare liederen weder voor den dag, die zij eenen tijd lang had laten liggen; en op eenen avond, toen wij uit den schouwburg te huis kwamen, en *Hendrik van Kleist's »Kaatje van Heilbron"* hadden gezien, verklaarde zij stoutweg, dat zij tooneelspeelster wilde worden. Denzelfden avond, reeds een uur daarna, begon zij weder in hare zwaarmoedigheid te vervallen; zij ging met zware stappen op en neer, even als iemand, die iets voornemens is; voorts maakte zij de haren los, en wierp den doek van haren hals. Met bijna kinderlijke gebaren ging zij op den grond zitten, en fluisterde, en streelde zich zelve; doch plotselijk stond zij op, en lag weder uitgestrekt daar neder. Wij durfden, haar, gelijk wij bij ondervinding wisten in deze eerste droomerijen niet storen, want dikwijls hadden wij daardoor reeds den treurigen toestand verlengd. En zoo werd nu andermaal het schouwspel herhaald, hetwelk tot hiertoe noch de zorg der ouders, noch de kunst van den Arts had kunnen doen ophouden.

De vrouwen verstaan elkander onderling beter, dan de mannen; zoo kon ook wel de moeder achter het geheim harer dochter (want een geheim moet er onder deze krampachtige wisseling zijn verborgen) misschien door eenen opslag, of door een enkel woord zijn gekomen. De vader moest aan het meisje verklaren, dat hij, om bijzondere redenen, de voorheen gewenschte huwelijksverbindtenis opgaf, en het geschiedde, zonder dat het meisje vernam, dat zij de moeder zelve op het spoor gebragt had. De bevoorregte bruidegom liet zich, van dien dag aan, in huis niet meer zien; en nu eerst verklaarde het meisje, rond voor de vuist, om eene reden die zij zich zelve niet verklaren kon, uit verlangen naar eene bevrediging, die zij niet wist uit te spreken, hare beklagenswaardige ziekte— geveinsd. Allen hoopten op de herstelling des huisselijken geluks, dat nu ook werkelijk acht maanden ongestoord voortduurde. Het meisje bezocht gedurende dien tijd vlijtiger de kerk, alsof zij haar geweten, over eene zoo verkeerde veinzerij gerust wilde stellen; men vond haar dikwijls opgesloten, en wanneer zij de deur opende, scheen zij nog in eene bovenaardsche gelukzaligheid en rust verzonken. In gezelschap was zij opgeruimd, maar stil, en niet zoo spraakzaam als anders; zij wilde niet dansen, ja zij vereenvoudigde haren opschik en hare kleederen, en verzekerde eindelijk haren ouderen, dat zij nooit zoude trouwen, want dat zij door Gode behagelijke boetedoening haar ligchaam nu kuischer en zuiverder bewaren zou, nadat het door zonde beroerd geworden was. De ouders klaagde over hare vrome dochter tegen mij en anderen; want zij meenden, dat het eene dwaling des gemoeds was, wanneer een jong meisje zich aan de wereld en aan hare vrienden onttrok, en dat hare dochter zich zeker bedrogen had, toen zij hun met hartelijke tranen bekende, dat hare ziekte geveinsd was geweest. — Op eens vertoonen zich bij deze de ontzettende teekens der vallende ziekte; zij valt bewusteloos ter aarde de oogen vliegen heen en weer, alsof zij uit hunne holten wilden, achter de geslotene oogleden om, en de leden worden koud, als bij een lijk. Zoo ligt zij met vliegenden adem, en de pols is naauwelijks te voelen. Na een' langen tijd ademt zij diep uit de borst, en valt in slaap. De pogingen der Artsen waren groot; doch ik begon te vermoeden, dat hier eene leugen, die vroeger gestreefd had, den vollen en levendigen omvang der waarheid te bereiken, nu na eene noodwendigheid werd gedwongen, zich zelve als de droevige waarheid te erkennen. De bekentenis van het meisje, haar vermeerderd kerkbezoek, hare huisselijke godsdienstige oefeningen stemden met mijne vermoeden overeen, en ik beefde voor de gedachte, die mij vroeger dikwijls waarschijnlijk toescheen, dat ik in dit ongeluk mede was ingewikkeld. — Nog eens had het verschrikkelijk schouwspel plaats, en vervolgens niet meer! De kunst der Geneesheeren was vergeefsch; de komedie was ten einde, de tooneelspeelster had zich met hare rol vereenzelvigd. Het meisje stierf, en haar lot scheen mij deze opteekening waardig.

Eeuwige Vriendschap.

Gelijk het met de liefde is, zoo is het menigmaal met de vriendschap, ook mij geheugt, dat ik, in een gezelschap, waar zeer sterk gedronken werd, op een' avond, drie eeuwige vriendschappen overleefd heb. Op zijn best genomen houdt zulk eene eeuwige vriendschap niet langer stand, dan de *roes* duurt, waar uit zij voort kwam; want *cessante causa, cessat effectus; de oorzaak ophoudende, houdt ook het uitwerksel op.*

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 24sten April, de Engelsche Schoener Robert Hayres, Kapt. John Clements, van Demerary; hebbende 5 dagen reis; Passagier: de Heer J. J. de Jonge.

Idem, de Engelsche Sloep Sylph, Kapt. J. G. Caple, van Berbice, hebbende 3 dagen reis; Passagier: Ann Castillo.

Den 25sten, de Nd. Am. Brik Spartan, Kapt. P. Swinson, van Boston, hebbende 28 dagen reis.

Idem, de Nd. Am. Brik Amazon, Kapt. T. J. Foster, van Boston, hebbende 34 dagen reis.

Den 29sten, de Fransche Schoener l' Aurore, Kapt. M. Giaimo, van Berbice, hebbende 8 dagen reis.

UITGEKLAARD.

(In het Neder-district NICKERIE.)

Den 13den Maart, het Schip Wilhelmina Frederika, Kapt. J. H. Bodeman; lading: 175 vaten Suiker, 13 balen heele- en 1 dito gebroken Koffij en 70 balen Katoen.

Den 19den, het Schip Nickerie Packet, Kapt. C. Hoffker; lading: 252 vaten Suiker, 22 balen heele- en 10 dito gebroken Koffij en 157 balen Katoen. — Beide naar Amsterdam.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip de Jonge Lodewijk Anthonie, Kapt. R. Tjebbes. — Adres bij C. J. Leijsner. — Sluit 5 Mei.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Clasina Adriana, Kapt. A. P. Havinga. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 10 Mei.

Het Nederlandsch gezinkt Schooner Kofschip Antonia, Kapt. E. Speelman. — Adres bij J. L. Gellée.

Het Tweedeks Barkschip de Eensgezindheid, Kapt. C. Meijer. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het Tweedeks Driemast Galjootschip Anna en Maria, Kapt. D. Steenveld. — Adres bij Leijsner en Scheffer.— Sluit 15 Mei.

Het Tweedeks Barkschip de Harmonie, Kapt. J. H. Henning. — Adres bij Gebroeders Reelfs. — Sluit 10 Mei.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.